

Kedves barátom!

Törlékesen igara van a kedves komámasszony-
nak, mindön (nevedben is), hemenne vet: hogy nem tá-
lahotam, nem írsam; de a milyen illies és a vād.
ohyan igar a mentég is. Mit és minet írjat?
És ahalam annyigor elmondos, s ahalad épen annyigor
hallós jeremiados isméselyem-e? Arról beszél-e is-
mes s mindig: hogy éltem, a hűvös tibolygó ebénel és
créhelarabb, nyomorulsabb? Hogy sem élni sem elvegni
nem enged a fős, hanem hűvös-padra fektetve tart? hogy
a hajdani embers, fűfű, papos sár, min kesse sem-
mine, testi és eszteleni vária beunem, s hogy ez a heineci
bűfő már zűreimre foly? Kevés öröm van az ilyen elvadás-
ban, s hallásában is alighe több! Minet monogam lát, ⁷⁴5^{or}
10^{or} 100 for? ⁷⁵10^{or} 100 for? ⁷⁶10^{or} 100 for? ⁷⁷10^{or} 100 for? ⁷⁸10^{or} 100 for?
Még se tegyük ezt rajtam; arrán magadnál,
magasodnál is nehéz derűvel, melyet viselkedett kell bármily
ruinal; s dolgaid mellett, hangulatod bonyolítás nem
lehet már, min a minő: levek, borsongis és kedvvel.
Arra végre, min a minő: Mit és minet írjat?

Én en mostanában levelek, míg sőt és is
épen pesterre, míg ott az a hűvös tőgyűb, de
sompelán voltam; hegény káros barátant és öltöm vetőt.
Még egésszerűs éromban be volt most szépen fejezve az
olajág sörise, az tündés heine, átneim s nyelke ütvi
kellert volna, mi már e nyavalyás időre maradt; meg-
terhem, vagyis igyeredeztem seumi, de a min most látom

igen kevés sütemmel. A könyvem tot, tot a kisebb, na-
gyobb, minden nemű s faji hiba. Leírásai, átne-
vezé, a Correctura 2-3 réz s hol egyet, hol másikat át-
lat törölni. De meg, én nem is bírom már képelem
öbvekedni, ielő tehenégem a csupa meggengülő, hogy a
legegybeniő föval se boldogulok; tudom: mitör éjzara és
mitör éjzara, mitör milgen és milg s hogy szunyad-e
vagy szunyad? hűl-e vagy hűl? de 10 peror alatt,
már nem tudom: hogy tudom. Organismusanak köntre,
lesse a nyavalyé s a ház léleket a füle telomul. El-
tem, lettem s bellemem e köntre jussán a leksi köntre melles,
nelem igen, igen fáj.

Írtam meg már könyvem is halvoni befejezés; az az
20 évi papsejtem alatt tot is nevezetis halos felet befejezem,
öbvekedni kevesen a rézra. Előfő mind réz rézra néve
az volé a gondolatam: hogy majd kothom usán adtamnak éi;
he is gomórtam, megörömettem s usasúgál láttam el. Elter
bíroms esemény jót köntre, mely befogva a járva s nyoma-
nile, marudék erőmet dolgom rézbeniem, s dolgomam
bírat és véteket hullasánál, de — semmem keltés a be-
keltés bíroms esemény is.

(Ném csalásimát könyvem is vagyontajás elyelt az
adonag, fületörvöt elyepregete s begyint astryat nem volé
Zemei ková vesnie, hol majd egykor fejé bekajitassa, ka....
Aratam Putudum egy is cím, bevétele hárauk elydrin té-
seles; a zínem majd meghalad: lá'ván, semmem eseng usána,
mim szegre, de mim éri is: hogy tehesem megvevünile! Nyá-
rahán, hivatalomnak 2 táplálnál vissze s medemélyes,
a tot fördő, usaná, patla s doktor mim, begyint eibe, adó-
sajba essem (legjobbán gyezgülem ex író legyely karvára omas),

[illegible]

Hogy a kedves Románasszony is menszül elbűs lán-
 kamm belőle: gonosz vola rá; de fényűztemel s lán-
 eddig se lapa meő meg. Sajnálom, de nem vola
 hasatmamban más e jóbán fényű. Hgen jót epe e
 bokrásigot oros nem ere fényű! Azért e karag-
 gom erőt né. Most átértem ezt fényűmon jét-
 lánt, ha fényűg leme rá valaha.

Most, ez igazán időben jorral kezdés
vagyok; ez a pozán közevény is tün; ma' ölvörse,
vesztes; ágyamban nem tudok megfordulni, pedig
mútan nem allok egy hóvrai soha - minirg forogató.

Tűzbecslő, indulatok, magam s könyves-
nek ostora, ábra, lelki- s leshíj beug vasmé.
Regény... Tompa! — Tompa...? Nem! ge-
gény Tompáné !!!

De bocsán meg, rendkívül elfáradtam,
s hevérem söráma. Általában ám az ülés,
gondolkodás, s legjobban érem magamat hóp
időben, kezéjén; a külső sára és himiből a
keltőz enyhit vagy kézi kerekke érekesővé;
de lovaim olyan nyomomlat min magam; a
höz haurai réten Bér oia se zenái se far-
gus nem találunk; állataim gabonái pötel,
errőlreim volhat velem. Mindegyik egyen!

Itten vörösi s álpi beemlé, mudiya
tollak a kőreke s a kőreke is. Zircólté-
vayn Hauran, Magyar D. 1877

1941 jő káros
Tompa